

У Центральному Комітеті ВЛКСМ

Стаття Н. Г. Заглади і лист І. Д. Леонова — ЗВЕРНЕННЯ ДО ВСІЄЇ МОЛОДІ

Опубліковані в пресі статті Героя Соціалістичної Праці Н. Г. Заглади «Дорожність честю хлібороба» і депутата Верховної Ради РРФСР фрезерувальника І. Д. Леонова «Добре ім'я радянського робітника» мають важливе політичне значення у вихованні у молоді комуністичного ставлення до праці і соціалістичної власності, почуття гордості за звання радянського трудівника, зростаючої відповідальності кожного за долю комуністичного будівництва, і, особливо, за створення матеріально-технічної бази комунізму.

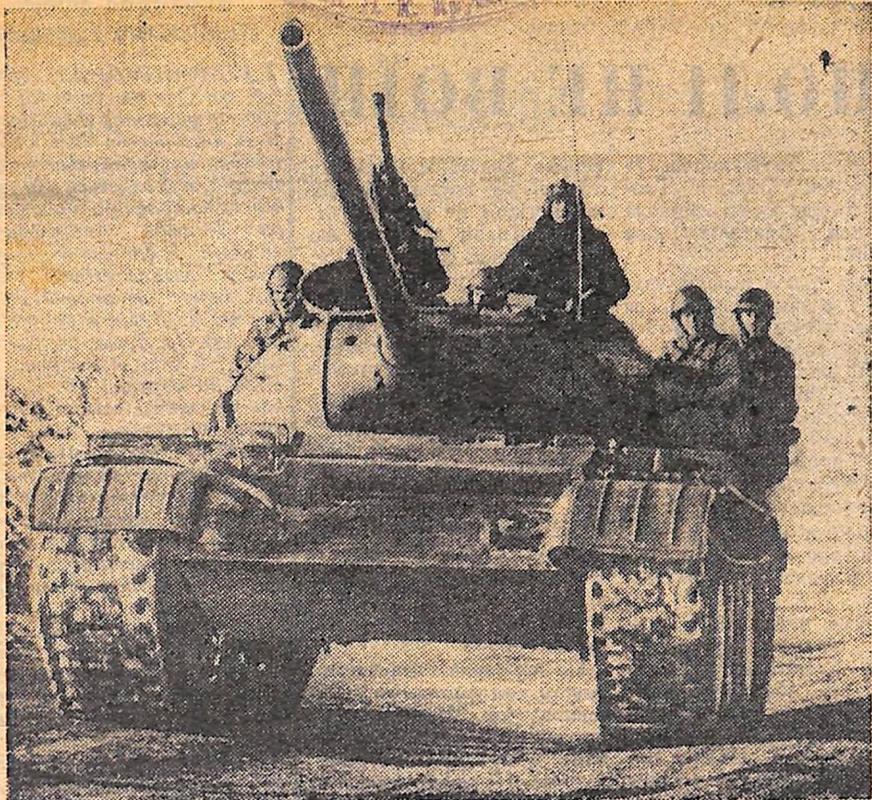
Надаючи винятково важливого значення проблемам, порушеним у статті Н. Г. Заглади і листі І. Д. Леонова, ЦК ВЛКСМ виніс спеціальну постанову. Центральний Комітет комсомолу зобов'язує ЦК ЛКСМ союзних республік, крайкоми, обкоми, комсортів територіальних виробничих управлінь, райкоми, міськкоми комсомолу організувати ділове обговорення в усіх комсомольських організаціях, серед юнаків і дівчат виступів Н. Г. Заглади і І. Д. Леонова, широко використати їх поради і рекомендації в пропагандистській і організаторській роботі. Обов'язок комітетів комсомолу, агітколлективів, пропагандистів і лекторів — донести до всіх

молодих робітників, колгоспників, студентів і учнів, службовців глибокий смисл виступів знатної української колгоспниці і передового ленинградського робітника. Ця робота повинна сприяти підвищенню виробничої активності молодих трудівників.

Комсомольські організації, створюючи обстановку поваги і пошани навколо молодих передовиків, не повинні миритися з ще наявними серед окремої частини молоді фактами недбайливого ставлення до праці, навчання; бичувати бракоробів, реактів, розкрадачів соціалістичної власності, ледарів, любителів «показухи».

ЦК ВЛКСМ рекомендує комсомольським організаціям широко практикувати проведення зустрічей молоді з ветеранами праці, передовиками виробництва, виховувати юнаків і дівчат на прикладах наших чудових «маяків». Комсомольські організації повинні виявити особливе піклування про виховання у піонерів і школярів почуття гордості за благородну працю землероба, робітника, прищепити їм любов до професії батьків, матерів, старших сестер і братів, почуття господаря країни, її багатств.

(ТАРС).

Танки на марші.

НАКАЗ

Міністра оборони СРСР

9 вересня 1962 р. № 223 м. Москва

Товариші солдати і матроси, сержанти і старшини! Товариші офіцери, генерали і адмірала! Товариші робітники, інженери і техніки танкової промисловості! Сьогодні радянський народ і його доблесні Збройні Сили святкують День танкістів.

У нинішньому році це свято проводиться в обстановці всенародної боротьби за успішне перетворення в життя історичних рішень ХХІІ з'їзду КПРС.

Трудячі Радянського Союзу, запалені величною програмою комуністичного будівництва, своєю натхненною працею примножують славу і могутність любимої Вітчизни, наближають торжество комунізму. Блискучий груповий політ у космічний простір двох славних синів нашої Батьківщини — майора Ніколаєва і підполковника Поповича знаменує нову видатну перемогу нашого народу і яскраво демонструє незаперечні переваги соціалістичного ладу і досягнення радянської економіки, науки і техніки.

Мирну творчу працю радянських людей надійно охороняють наші доблесні Армія і Флот.

Радянські воїни, самовіддано виконуючи свій військовий обов'язок, беззастановно працюють над удосконаленням бойової майстерності, високих моральних і бойових якостей, наполегливо оволодівають новою технікою і мистецтвом ведення сучасного бою, перебувають в постійній готовності знищити будь-якого агресора.

Вітаю і поздоровляю вас з всенародним святом — Днем танкістів.

Бажаю особовому складові танкових військ дальших успіхів у бойовій і політичній підготовці, зміцненні військової дисципліни, підвищенні пильності і бойової готовності частин і з'єднань.

Усім працівникам танкової промисловості бажаю нових досягнень у створенні першокласної бронетанкової техніки.

На ознаменування свята Дня танкістів **наказую**:

Сьогодні, 9 вересня 1962 року, салютувати в столиці нашої Батьківщини — Москві, в столицях союзних республік, у містах-героях двадцятьма артилерійськими залпами.

Хай живе великий радянський народ — будівник комунізму!

Хай живуть Радянські Збройні Сили і їх славні танкові війська!

Слава Комуністичній партії Радянського Союзу, яка веде наш народ до світлого майбутнього всього людства — комунізму!

Міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу **Р. МАЛИНОВСЬКИЙ.**

Перший космонавт світу в Данії

Тепло і привітно зустрічають датчани першого в світі космонавта Ю. О. Гагаріна, який прибув у Данію на запрошення Товариства співробітництва між Данією і СРСР.

Герой космосу відвідав суднобудівну верфь «Бурмейстер оз Вайн».

На багатотисячному мітингу робітників верфі з вітальною промовою до робітників звернувся Ю. О. Гагарін. Космонавтові та його дружині від робітників і дирекції верфі були вручені пам'ятні подарунки.

Король Данії Фредерік IX дав аудієнцію Ю. О. Гагаріну та його дружині.

Радянський космонавт відвідав копєнгагенську ратушу. Голова міської ради Копєнгагена тепло привітав покорителя космосу і підніс йому пам'ятний подарунок.

Відбулася зустріч героя космосу з студентами датської столиці.

На одному з стадіонів Копєнгагена Ю. О. Гагарін був присутнім на традиційному спортивному святі школярів.

Радянський космонавт відвідав велике підприємство харчової промисловості датської столиці, на якому зайнято понад 5.000 чоловік, астрономічну станцію по спостереженню за супутниками Землі в Рунде Скоу, а також космічну виставку, що кілька днів тому відкрилась у Копєнгагені.

Датське телебачення присвятило Ю. О. Гагаріну спеціальну передачу.

У радянське посольство надходять листи і подарунки простих датчан радянському космонавтові. Газети докладно описують перебування Ю. О. Гагаріна в Данії. (ТАРС).

ПРАЦЮВАТИ З ВОГНИКОМ

НАВВИЩА честь — це честь називатися радянським робітником, тому що все найпрекрасніше на радянській землі створено, в першу чергу, його руками. У виконанні історичної програми будівництва комунізму нам, людям праці, належить головна роль. Про це йде мова і в листі Надії Григорівни Заглади. Я не міг читати його без глибокого хвилювання. Розмірковуючи над ним, я подумав про величезну відповідальність кожного з нас за спільчу справу — будівництво комунізму.

Творчістю робітників сильний мій рідний Кіровський завод. Недавно ми провели громадський огляд внутрішніх резервів виробництва, і за короткий час надійшло 2.300 пропозицій. Близько тисячі з них вже застосовано на ділі, а всі прийняті дадуть за рік майже 600 тисяч карбованців економії. Ось це — робота з вогником! За прикладом турбовудівників кіровці організують у себе школи досвіду комуністичної праці.

Можна навести ще безліч подібних фактів. Але в мене, як і у більшості моїх товаришів по праці, душа болить, коли зустрічаєшся ще з розхлябаністю, неорганізованістю, марним витратанням матеріалів.

Хіба можна миритися з тим, що в минулому році в нашому кваліфікаційному цеху № 1 пішло у відходи 133 тонни дорогої кислототривкої і нержавіючої сталі, а збитки від втрат металу і кошти, затрачені на перековку, становили десятки тисяч карбованців. У цьому році справа не краща. Соромно признатися, але на нашому заводі збитки від браку за першу половину цього року перевищили збитки, допущені за цей самий строк у минулому році. А скільки ще у нас людей, які не виконують норми!

Я переконаний, що коли кожний робітник дорожитиме своїм добрим ім'ям, він ніколи не облине байдуже промахи і хиб. Добре ім'я радянського робітника в тому, щоб працювати тітко на совість. Добре ім'я і в тому, щоб підняти на боротьбу проти хиб весь колектив.

І. Д. ЛЕОНОВ,

фрезерувальник Кіровського заводу, депутат Верховної Ради РРФСР.

м. Ленінград.

Подяка льотчиків-космонавтів

Висловлюємо сердечну подяку громадським організаціям і всім громадянам Радянського Союзу і зарубіжних країн за прислання нам теплі поздоровлення і добрі побажання в зв'язку з здійсненням групового польоту космічних кораблів «Восток-3» і «Восток-4».

Нова перемога Радянського Союзу в освоєнні космосу — результат успіхів нашого героїчного народу в будівництві комунізму, могутнього розвитку радянської науки і техніки.

Окріплені піклуванням і увагою рідної Комуністичної партії, радянські космонавти на кораблях, створених генієм і працею вчених, конструкторів, інженерів, робітників, прокладуть нові шляхи в просторах Всесвіту, принесуть нову славу нашій Батьківщині. Ми готові до виконання нових завдань партії і уряду.

Льотчики-космонавти СРСР

**А. НІКОЛАЄВ,
П. ПОВОВИЧ.**

7 вересня 1962 р.

РОЗКАЧКА ТРИВАЄ ДОВГО

МАЙЖЕ тиждень минув, як розпочався комсомольський місячник по збиранню металевого брухту. Як він проходить? З таким питанням звернулись ми до начальника обласної контори «Вормет» т. Серебрянського.

— Дві тонни металобрухту в рахунок місячника здали учні Малописківської середньої школи № 3. Потроху здають й інші школи, але загальною сумою — 98 тонн по області надійшло.

— А комсомольські організації підприємств?

— З жодного ще не поступило й кілограма брухту.

В Кіровоградському міськомі ЛКСМУ підтвердили, що це дійсно так, і запевнили, що дадуть знати у редакцію, коли комсомольські міста приступлять нарешті до збирання металобрухту. Та, мабуть, довго ще доведеться чекати, якщо комсомольські керівники й надалі так розвертатимуться.

— Металом? Ні в одному з цехів «Червоної зірки» його на протязі цього тижня ще не збирали, — говорить секретар завком комсомолу Микола Малта.

— А як же...! Звичайно, проведемо місячник, — каже секретар комітету комсомолу заводу «Сільгосдеталь» Леонід Фенько. — Отак десь з понеділка і приступимо.

Якщо комсомольські секретарі спокійнісінько можуть вичікувати «понеділка» або якийсь інших самочинно встановлених строків, то мартени чекати не можуть.

Час кінчати з розкачкою й вирушати в похід за металевими скарбами.

СИЛОС ІДЕ!

«На кожну корову закладаємо по 25 тонн силосу», — так зобов'язання взяли молоді колгоспники артлі Імені Чапаєва. Добре працюють комбайнери Микола Полішук, Олександр Сергієнко, Іван Яременко. Вони щодня скошують кукурудзу з площі 6-7 гектарів. Не простояв зайвої хвилини машина Володимира Борщевка, вантажником у якого Анатолій Наконешний.

В. ГРИГОРЕНКО,
колгоспник.

Хмельницький район.

ЧИСЕЛЬНІСТЬ НАСЕЛЕННЯ ЗЕМНОЇ КУЛІ

НЬЮ-Йорк, (ТАРС). З опублікованих ООН статистичних даних видно, що на 1 липня цього року чисельність населення земної кулі досягла 3.120 мільйонів чоловік. Населення земної кулі зростало в середньому на 5 млн. чоловік на місяць. За повідомленням агентства Ассосіейтед Пресс, дані містить демографічний щорічник Об'єднаних Націй і останній щоквартальний статистичний звіт про зростання населення.

Перше, що мене вразило, — це працелюбність болгар

КОЛИ я вперше ступив на станції Русе на болгарську землю, мені не здалось, що я приїхав в чужу країну. Ще в юності, в маленькому селі Рязанської області, в 300 кілометрах від Москви, я почув пісню:

«Ох, как трудно было, братцы, нам под Шипкой воевать...».

Це було в 1904 році. І лише коли я підріс, дізнався, що Шипка знаходиться не в Росії, а в Болгарії. Вже тоді Болгарія стала для мене близькою, своєю країною. І коли в першу світову війну болгарський цар оголосив Росії війну, мені не хотілося вірити.

Серце заливало гарячою хвилею, коли я дивився на болгарські зелені поля, бачив працелюбність їх кооператорів. Перше, що вразило мене, — це величезна працелюбність болгарського народу.

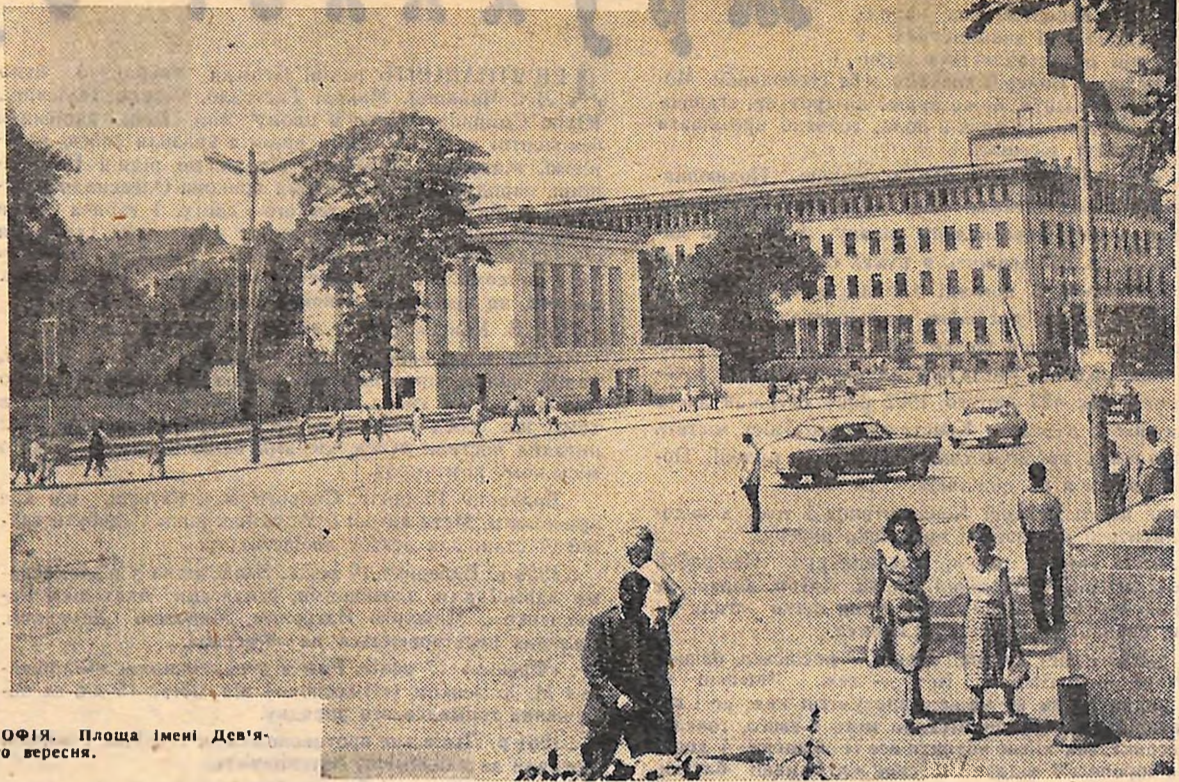
В нашій лабораторії кафедри фізичної і колоїдної хімії Московської сільськогосподарської академії імені К. А. Тімірязєва на протязі чотирьох місяців працював болгарин Митко Кожухаров, доцент Софійського вищого сільськогосподарського інституту імені Г. Димитрова. Він трудився зранку до вечора, першим приходив в лабораторію і останнім залишав її. Разом з ним ми написали дві праці, одна з яких видається в Москві, а друга — в Софії. Ми готуємо ще дві праці. І тільки тут, у Софії, я дізнався, що Митко Кожухаров сидів у в'язниці і брав участь в антифашистській боротьбі.

Я мав чудову можливість познайомитися з моїми болгарськими колегами, прочитав декілька лекцій для наукових працівників вищого сільськогосподарського інституту, ряду науково-дослідних закладів і Академії сільськогосподарських наук, відвідав Бургаський округ. Грунти Болгарії — виключно різноманітні і це дає прекрасні можливості для розведення різних культур.

Виключна працелюбність болгар проявилась і в тому, що вони проклали чудові дороги в горах. А особливо сильне враження викликали у мене сучасні морські курорти.

Я надзвичайно радий, що мені довелося відвідати Болгарію. Наша дружба вічна і непорушна, вона буде міцніти в спільній роботі в ім'я створення майбутнього комуністичного суспільства.

С. Н. АЛЬОШИН,
професор, завідувач кафедри фізичної і колоїдної хімії Московської сільськогосподарської академії К. А. Тімірязєва.

СОФІЯ. Площа імені Дев'ятого вересня.

Ліляна СТЕФАНОВА

ВІТОША*)

Вітоша, Вітоша... В небі ранковим Софії Я задивлялась на щастя твоє голубе... Хай ти далеко, вітчизна моя, від Росії, Вітоша, Вітоша, бачу і звідси тебе.

Знаю, долають твої непокірні скелі — Хлопці мої нелегкий прокладають путь. Там, аж під хмарами, друзі мої веселі Завтра за хмари машини свої поведуть.

Вітоша, Вітоша, радість Болгарії мила, Плещіть струмки та мисливські круті стежки. Люди російські мене так любить навчили... Вітоша, Вітоша, бачу тебе й з Москви.

*) Вітоша — гора в Болгарії.

Переклав Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Никола ЛАНКОВ

ОСВОБОДИТЕЛИ

1. Шумят наши реки, И на небе гуд, Дорогою дети С геранью идут. Сегодня светло нам И радостно здесь. Что в небе со звоном Несется, как весть? Советским солдатам Дорога легка: Как птицы крылаты, Летят в облака. Навстречу пилотам Выходит село. И вот оттого-то На сердце светло.

2. От счастья Дунай веселится, Гостей здесь встречают с вином, Подносят гостям сливовицу. И все это кажется сном. Проходят, овеяны славой, Герои советских дружин. Идите, победные, Дравой Сразите фашистский Берлин!

Проходят полями глухими (Свободу принес русский брат), Толбухин командует ими, Их светлые звезды горят. Привет вам, товарищи, братья, Садитесь, друзья, за столы!

3. Что есть, все готовы подать вам, Советские чудо-орлы.

Встречает их Шипка с приветом, Самарское знамя на ней. В сердечности дружеской этой Советское братство видней. Победа! Мечтали мы годы, Ее вы даете нам в дар! На родине нашей свобода, Враг принял смертельный удар.

Мы плачем, а сердце так радо, Не сердце кипит — океан. Так пусть ему будет наградой Объятия братьев славян. Перевод Л. БЕЛОВА.

Сливовица — сливова горілка. Драва — річка на кордоні Югославії й Угорщини. Під час Великої Вітчизняної війни тут разом боролись радянські і болгарські воїни.

Самарський прапор. — Під час російсько-турецької війни 1877—1878 років делегація жителів Самари (тепер — м. Куйбишев) вручила прапор одній з дружин болгарського ополчення, яке боролось разом з російськими військами. Ця дружина особливо відзначилась в бою під містом Стара-Загора 13 липня 1877 року. Один за одним загинули кілька прапорносців, але відстояли Самарський прапор — символ дружби російського і болгарського народів.

Споруджуються нові будинки

СОФІЯ. (ТАРС). З 1944 по 1961 рік у народній Болгарії споруджено 618.410 нових житлових будинків, з них близько 500 тисяч — в селах. Це становить понад третину всього житлового фонду країни.

Щодо кількості жител, збудованих на тисячу чоловік населення, Болгарія займає тепер одне з перших місць в Європі, випередивши такі розвинуті капіталістичні країни, як Англія, Італія і Австрія.

Спектакль закінчується бурхливим каскадом фарб і рухом каруселей, кружля радісний світ, у вальсі проносяться пари закоханих. З'являються дітлахи, в зал летять різнокольорові повітряні шари. На сцені немає тільки головних героїнь — танцюючих троянд, але вони зайняли майданчик важливіший, ніж театральний, вони танцюють в наших душах...

Г. БОЯДЖІЄВ, професор.

ТАНЦЮЮТЬ...

на горбі Дружби — біля монумента радянському воїнові і милувались грою воїнів міста — вони також були схожі на танцюючі квіти. І воїни, освітлені яскравими проміннями прожекторів, також здається милувалися цією грою: адже це плоди і його великого ратного труда.

...Змінюються віки, зерна, закладені тисячу років тому, дають все нові і нові цвітіння. Старовинна болгарська культура молода і сильна як ніколи. Її колишня велич в каміннях Тирново, в розписах Рильського монастиря, в місті Кастрі, в красі і могутності маленького Несебра.

...Я бачив спектакль «Колі троянди танцюють...» — автор тексту Валерій Петров, автор постановки режисер Гриша Островський. Найцікавіший з усього, що мені вдалося подивитись на болгарській сцені. Вистава напрочуд молода, свіжа, до тепна і одноразово хвилююча і мудра. Я почав з неї мою коротку розповідь про Болгарію.

Це спектакль-жарт, спектакль-гра, закоханий юнак зірвав з клумби для своєї дівчини троянду, а старий любитель квітів схпив його і потягнув до міліції. Ну, а по дорозі від саду до відділення в коротку мить відбулось багато подій і немало перетворень. Найголовніше — це те, що молодий вселив свій віру в старого: троянди не повинні знаходитись на клумбі, вони існують для того, щоб надихати людей, збуджувати чисте і гаряче кохання, розпалювати загаслі іскри подружньої ніжності, кликати на творчу працю. Троянди повинні бути не прекрасною річчю, а силою, яка народжує прекрасне.

КОЛИ ТРОЯНДИ

ТАК примхливо і фантастично поет назвав свій драматичний твір. Я бачив цю виставу в Софійському Сатиричному театрі. «Троянди танцюють» — хіба таке буває на світі? Вони ростуть, квітнуть, пахнуть, але не танцюють.

Ніде й ніколи? А 24 травня — в день болгарської культури — на площах і вулицях Софії хіба не танцювали тисячі, десятки, сотні тисяч троянд? І разом з царями квітів у веселому хороводі кружляли оберемки тюльпанів, піонів, ромашок, танцювали гілки бузику, акації, липи.

...Довго ллється людський потік, і на яскравому ранковому сонці танцюють танцюють троянди — воїни в руках у кожного, вони на прапорах, на транспарантах, на портретах; їх пахощами напоєне повітря. Гімн освіти звучить то в могутніх вибухах величезного оркестру, то в чіткому звучанні шкільних хорів, то в ніжному, ледь чутому дитячому співі.

«...иди народ мой, пробужденный... К лучам грядущего иди...»

Танцює, святкує, радіє молода душа народу. Триумфує щаслива юність. Але що відбувається біля дверей готелю «Болгарія»? Зібрався такий величезний натовп, що ніяк не можна протиснутися до входу. І раптом стіна людей розсунулась, і я побачив дівчину в білому атласному платі. Не встиг я подумати: весілля, наречена, як наречених стало три, чотири, п'ять, а потім ці живі квіти поспішали як з рогу достатку — цілими гірляндами.

Чудовий цей звичай — абітурієнтські бали, воїни як відомі величній демонстрації в день Кирила і Мефодія, як вічні весняні плоди і квіти їх подвига. Потім ми з друзями були

„Летите, голуби, летите!“

СЛОВА цієї широко популярної пісні Дунаєвського якимось увечері особливо широко лились з відкритих вікон невеликого будинку на розі вулиці Василя Левського у Софії. Пісню співали діти, співали з такою чарівливою щирістю і теплою, такими чистими, ясними і дзвінкими голосами, що ми мимоволі зупинились. Йшла репетиція дитячого хору.

Увійшовши у просторе приміщення, ми побачили багато дітей у віці від 7 до 12 років. Це були звичайні хлопчики й дівчатка з невідомими після шкільних уроків чорними плямами, з розбитими колінками. Репетиція проходила жваво і невимушено. Диригент терпляче пояснював дітям зміст кожного слова пісні. Неодноразово зупиняв їх, добуваючись чіткості і злагоженості співу. Так «негладженості» ми познайомились з відомим болгарським піонерським хором «Бодра смяна» і його керівником, музичальним педагогом і диригентом Бончо Бочевим.

Цей талановитий дитячий колектив існує з 1947 року при Палаці болгарських піонерів. В його репертуарі — молодіжні, піонерські, народні пісні та пісні болгарських і зарубіжних композиторів. Найбільш відоме виконання хором пісень «Банюшки», «Баю», «Дамяно», «Желта бабочка» композитора Любомира Пипкова, «Дети мира», «Дружба у моря» композитора Тодора Попова, «Ой, ты, лес зеленый», «Куковала кукушка», «Песня путешественников», «Летите, голуби, летите», «Кольбельная песня» Моцарта та багатьох інших.

Хор став справжнім національним колективом, який дістав визнання як у себе на батьківщині, так і за її межами. Йому захоплювали жителі Румунії, Чехословаччини, Угорщини, НДР, Західної Німеччини і Москви. Відомий режисер будапештської опери Пал Варга назвав хор «Бодра смяна» «лучшим в мире детским хором».

Зараз в хорі до 400 дітей у віці від 6 до 16 років. Хор у нас звичайний, — збентежено говорить Бончо Бочев у відповідь на наші захоплені відгуки. — Мое найбільше бажання — прищепити дітям палку любові до музики, до пісні. Величезну увагу ми приділяємо тому, як діти вчать в школі, як проводять вільний від занять час.

Недавно у нашого колективу, — продовжував Бончо Бочев, — було велике свято. Нам випала велика честь разом з відомими болгарськими артистами виступати 14 травня в урочистому святковому концерті, на якому була присутня радянська партійно-урядова делегація на чолі з М. С. Хрущовим.

Перерва закінчилась... і летіть радісна пісня про мир і дружбу, про квітучі ліси і поля, про щасливе дитинство на сонячній болгарській землі.

Клара ОРЛОВА, кореспондент ТАРС. Софія.

В ГОСТЯХ У ДРУГАРІВ

Вже кілька днів в болгарському місті Толбухін перебуває делегація трудящих Кіровоградської області, очолювана секретарем обкому КП України С. З. Сергієнком. В окружному комітеті партії гостей з Кіровоградщини вітав секретар окружного Комуністичної партії Болгарії т. Шопов. З словом-відповіддю виступив С. З. Сергієнок.

Делегація вже побувала у Добруджанському науково-дослідному інституті сільського господарства, в кооперативі імені Леніна, незабаром відвідає кооператив села Шабла. В останньому члені делегації будуть присутні на відкритті пам'ятника С. М. Кірову. Повсюди гості з України зустрічають теплий, братерський прийом.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 9 вересня 1962 р., 3 стор.

